

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA**

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/20-01/448

URBROJ: 513-04-21-2

Zagreb, 31. svibnja 2021.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, povodom žalbe **SLAVONIJA ŽUPANJA d.d. iz Županje, J.J.Strossmayera 65, OIB: 62010045532**, protiv rješenja Ministarstva financija – Porezne uprave, Područnog ureda Vukovar, **KLASA: UP/I-471-02/17-01/140, URBROJ: 513-07-16-02-01/002-20-9** od 24.09.2020. godine temeljem odredbi članka 183. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 115/16, 106/18, 121/19, 32/20 i 42/20) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija (Narodne novine broj 97/20), donosi

R J E Š E N J E

Žalba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim je rješenjem, pod točkom I., žalitelju utvrđena obveza manje obračunatog poreza na dodanu vrijednost za razdoblje 2015. godine u iznosu od 3.860.547,97 kn i kamatama u iznosu od 1.270.621,62 kn.

Pod točkama II.-V. nalaže se uplaćivanje utvrđenih obveza i provedba odgovarajućih knjiženja u poslovnim knjigama, uz nalog za izvršenje rješenja u roku 8 dana od dana njegove konačnosti, a pod prijetnjom ovrhe.

Protiv tog rješenja žalitelj je uložio pravodobnu žalbu kojom osporava predmetno rješenje u cijelosti, a zbog nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede pravila postupka.

Žalitelj prvenstveno iznosi kronologiju prethodnog postupka kao i navodi sporne napomene iz drugostupanjskog rješenja. Nastavno navodi u bitnom da u smislu odluke Ustavnog suda RH broj U-III-296/2014 od 17.07.2015. i broj U-III-4261 od 28.05.2014. godine te presude Visokog upravnog suda RH broj Us-4555/2007 od 21.05.2008. godine i Us-9492/2000 od 03.04.2003. godine jasno proizlazi stav da kupac neke robe mora imati saznanja o poslovanju svog dobavljača, odnosno porezni obveznik ne može biti odgovoran za poslovanje nekog drugog poslovnog subjekta ili trgovačkog društva. Odnosno smatra da je odlučno pitanje da je iznos pretporeza iskazan na računima za isporuke dobara, a eventualno utvrđenje da drugi poduzetnik nema dokumentaciju o nabavi robe ne mora značiti da robu nije prodao poreznom obvezniku odnosno da nije isporučio istu.

Smatra da prvostupanjsko tijelo nije uočene nedostatke otklonilo u pobijanom rješenju niti u zapisniku koji mu je prethodio. Novina je da je prvostupanjsko tijelo provjerilo podatke pribavljene od strane HAC d.o.o. i drugih koncesionara autocesta na području RH glede korištenja autocesta od strane prijevoznike po isporukama dobara kupcu MS Ključarevci d.o.o. kao i provjerom podataka o inozemnim licencama za prijevoz tereta što žalitelj smatra neprimjerenim jer se prijevoz može obavljati i drugim cestama. Naglašava da je tijekom postupka dostavio i predočio poslovnu dokumentaciju.

U odnosu na osporavanje prava na priznavanje pretporeza jer na računima nije naveden datum isporuke ukazuje na odredbu članka 79. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost navodi da smatra da datum isporuke dobara nije nužan ako se ne razlikuje od datuma izdavanja računa, a iz ostale vjerodostojne dokumentacije se može zaključiti da je isporuka dobra obavljena na isti datuma kao i na datumu računa.

U odnosu na osporavanje prava na priznavanje pretporeza po vjerodostojnosti ulaznih računa kao knjigovodstvene isprave ukazuje na odredbe članka 6. stavka 1. Zakona o računovodstvu (Narodne novine broj 109/07 i 54/13), a koji je bio na snazi u 2015. godini, te smatra da se po činjenici da je račun potpisala osoba koja u to vrijeme nije bila ovlaštena za zastupanje društva ne može osporavati vjerodostojnost računa, što je sporedni podatak, posebice ako iz ostale dokumentacije proizlazi da su dobra isporučena, te ukazuje na povoljniju primjenu zakona.

Nadalje, u odnosu na osporavanje pretporeza po vezanim nadzorima kod dobavljača za koje je porezno tijelo utvrdilo da je riječ o prodaji za koje su izdani fiktivni računi poziva se na odredbu članka 131. stavka 1. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost, te iskazuje mišljenje da se ne može osporavati pretporez ako je došlo do prijema robe za obavljanje gospodarske djelatnosti, a gdje porezni obveznik za isporučena dobra iskazuje obvezu u poslovnim knjigama odnosno plaća obveze prema proračunu.

U odnosu na nepravilnosti zbog kojih su osporene isporuke zbog nedostatnih dokaza da su dobra koja su prodana slovenskom poreznom obvezniku napustila RH navodi uvjete za oslobođenje isporuke dobara unutar EU po članku 41. stavku 1. točki a) Zakona o porezu na dodanu vrijednost te smatra da nije važno da je dobro otpremljeno upravo na adresu kupca sa računa već da je riječ o području EU. Smatra da se na žalitelja u konkretnom slučaju može primijeniti porezno oslobođenje po članku 41. stavku 1. točki a) Zakona o porezu na dodanu neovisno o tome što su dobra prodana na paritetu FCA Županja.

Također ukazuje na nedostatke pobijanog rješenja u smislu nerazumljive izreke te proturječnosti, a u obrazloženju su netočno navedeni porezni propisi.

Predlaže poništenje rješenja i povrat na ponovno odlučivanje.

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta razvidno je kako je Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar obavilo porezni nadzor obračunavanja, evidentiranja, prijavljivanja i plaćanja poreza i drugih javnih davanja za 2015. godinu, o čemu je dana 05.05.2017. godine sastavljen zapisnik, na koji zapisnik je uloženi prigovor, a koji nije uvaženi te je doneseno porezno rješenje KLASA: UP/I-471-02/17-01/140, URBROJ: 513-07-06-02-01/002-17-2 od 30.6.2017. godine, na koje rješenje je uložena žalbe.

Postupajući po žalbi, Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski postupak svojim je rješenjem KLASA: UP/II-471-02/17-01/373, URBROJ: 513-04/18-2 od 27.04.2018. godine uvažilo žalbeni zahtjev, poništilo porezno rješenje KLASA: UP/I-471-02/17-01/140, URBROJ: 513-07-06-02-01/002-17-2 od 30.6.2017. godine, te predmet vratilo na ponovni postupak.

U ponovljenom postupku Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar, sačinilo je Zapisnik KLASA: UP/I-471-02/17-01/140, URBROJ: 513-07-16-02-01/002-20-7 od 01.07.2020. godine, na koji zapisnik je žalitelj uložio prigovor koji nije uvaženi te je doneseno predmetno porezno rješenje KLASA: UP/I-471-02/17-01/140, URBROJ: 513-07-16-02-01/002-20-9 od 24.09.2020. godine, na koje je uložena žalba.

U prethodnom postupku utvrđeno je da je žalitelj u Knjizi IRA za razdoblje 1.1. do 31.12.2015. iskazao isporuke dobara unutar EU, prikaz kojih izlaznih računa je dan u tabeli br. 4. na str. 9.10. i 11. Zapisnika.

Žalitelj je u Knjizi IRA za prvi i drugi mjesec 2015. iskazao 10 izlaznih računa za isporuku 249,621 soje slovenskom kupcu MS KLJUČAROVCI d.o.o., Križevci pri Ljutomeru, pri čemu je ukupan iznos po tim računima od 640.254,96 kn iskazao pod „ne podliježe oporezivanju” isporuke dobara unutar EU-transakcije koje ne podliježu oporezivanju i oslobođene ukupno, za razdoblje 1.1.2015. do 28.2.2015., a na četiri izlazna računa (računi pod rednim brojem 7,8,9 i 10 tablice broj 4 zapisnika).

Nadalje, uvidom u skladišne kartice, utvrđeno je da u istoj iskazuje izlaz soje sa skladišta prema slovenskom kupcu, temeljem dokumenta oznake 0 (prikaz dan na str. 9 rješenja) odnosno utvrđeno je da na skladišnoj kartici bilježenje ne obavlja pravodobno i uredno, u skladu s čl. 55. i 56. OPZ, jer prvo unosi otpremnicu kasnije broja, zatim bilježi netočan datum otpremnica, umjesto 29.1.2015. unosi datum 30.1.2015., zatim bilježi netočan datum jer umjesto datuma iskazanog na otpremnicama 4.2.2015. unosi datum 5.2.2015. Sa prijevoznicima i korisnicima vozila obavljani su vezani nadzori. Žalitelj na izlaznom računu br. 78-1-1 datuma 30.1.2015., datuma isporuke 29.1.2015. iskazuje isporuku 27,64 tone soje vrijednost 70.812,19 kn, pdv 0.00 sa napomenom oslobođeno pdv temeljem čl. 41.st.1.t.a. Zakona o porezu na dodanu vrijednost -prijenos porezne obveze.

Žalitelj na izlaznom računu br. 152-1-1, datuma 5.2.2015., datum isporuke 4.2.2015. iskazuje isporuku 29.06 t soje vrijednost 74.491,12 kn, pdv 0.00 s napomenom oslobođeno pdv temeljem čl. 41.st.1.t.a. Zakona o porezu na dodanu vrijednost / ZPDV/-prijenos porezne obveze.

Na računima su vidne napomene: zemlja namjene Slovenija, Uvjeti isporuke FCA Isporuka FCA - franko prijevoznik uz naznačeno mjesto, Slavonija Županija d.d. kao prodavatelj predaje izvozno ocarinjenju robu u ruke prijevoznika kojeg odabire kupac. Nadzorom je utvrđeno da je prijevoznik Stjepan Rajković iz Kraljevice dana 18.10.2013. promijenio sjedište i adresu stanovanja sa adrese Virovitica, I.Meštrovića 46 (Virovitičko podravska županija) na adresu Kraljevica, Sisačka 7 (Primorsko goranska županija) kao i naziv te da obrt obavlja na adresi sjedišta u Kraljevici i da nema izdvojenih pogona. Isti je izjavio da je prijevoz dogovorio sa kupcem te da mu je nalog za utovar dao Marko Stavić iz MS KLJUČAROVACA d.o.o., te je predočio: izlazni račun-otpremicu br. 1/1/2 od 30.1.2015., CMR br. 7524 od 4.2.2015., CMR br.7526 od 29.1.2015. i kompenzaciju od 28.2.2015.

Zbrajanjem količine prvotno upisane soje, a zatim precrtane na CMR-u br. 7526 -od 27780 kg i količine upisane na CMR-u br. 7524 - od 29060 kg dobije se količina od 56840 kg soje, odnosno 56,84 t, a to je količina soje čiji je prijevoz fakturiran po računu br. 1/1/2, a nadzorno je tijelo zaključilo da se temeljem uvida u predočenu dokumentaciju ne može utvrditi, koja količina soje je isporučena, čija soja je isporučena zbog fakturiranja usluge prijevoza veće količine od utovarene, kojeg datuma je obavljen prijevoz, po kojem CMR-u i da li je uopće soja isporučena slovenskom kupcu jer navedena vozila nisu bila licencirana 2015. godine za međunarodni cestovni prijevoz niti su po evidenciji Carinske uprave RH napuštala teritorij RH, slijedom čega se navedena dokumentacija ne smatra vjerodostojnom,

Stoga se isporuke soje iskazane na računima br. 78-1-1 i 152-1-1 ne smatraju isporukama dobara oslobođenim plaćanja PDV-a sukladno odredbama čl. 41. st.1 t.a) Zakona o PDV. Nadalje porezno je tijelo utvrdilo da Slavonija Županija d.d., priloženom dokumentacijom, računima, otpremnicama, Izjavama o otpremi merkantilne soje, vjerodostojno ne dokazuje daje soja u količini od 22,36 t iskazana na izlaznom računu br. 79- 1-1 zaista i otpremljena u drugu državu članicu EU, a da bi bio ispunjen uvjet za oslobođenje sukladno odredbama čl.41. st.1 t.a) Zakona o PDV-u.

Daljim nadzorom je utvrđeno da žalitelj svojom dokumentacijom, podacima iskazanim na računima br. 80-1-1, 81-1-1 i 151-1-1 i Izjavama o otpremi merkantilne soje, vjerodostojno ne dokumentira da je soja u količinama iskazanim na računima zaista otpremljena iz tuzemstva u EU, a što je potrebno kako bi fakturirana isporuka soje bila oslobođena plaćanja PDV-a.

Daljim pregledom dokumentacije žalitelja, izlaznih računa i priloga uz iste, dokumentacije prikupljene vezanim nadzorima, utvrđeno je da Slavonija Županija d.d., Županija priloženom dokumentacijom vjerodostojno ne dokazuje da je soja iskazana na izlaznim računima br. 78-1-1, 79-1-1, 80-1-1, 81-1-1, 151-1-1 i 152-1-1 zaista i otpremljena slovenskom kupcu MS Ključarovci, a da bi bio ispunjen uvjet za oslobođenje sukladno odredbama čl.41. st.1 t.a) Zakona o PDV-u.

Žalitelj na izlaznim računima br. 176-1-1,190-1-1,207-1-1 i 208-1-1 za isporuke soje slovenskom kupcu MS Ključarovci navodi odredbe čl. 45. st.1. t.2 Zakona o PDV-u za oslobođenje od PDV-a, iako priloženom dokumentacijom, a nedostavljanjem druge vjerodostojne dokumentacije, ne dokazuje obavljanje izvoza, a time niti oslobođenje od plaćanja PDV- a budući na računima za robu čije je odredište u EU ne iskazuje prijenos porezne obveze na kupca.

Stoga je nadzorom obračunat PDV na osnovicu od 256.062,45 kn po IRA-ma br. 78-1-1, 79-1-1, 80-1-1 i 81-1-1 u razdoblju oporezivanja 1.01.-31.01.2015. godine u iznosu od 64.015, 61 kn, i na osnovicu od 384.192,51 kn po IRA-ma br. 151-1-1, 152-1-1, 176-, 190-1-1, 207-1- 1 i 208-1-1 u razdoblju oporezivanja 1.02.-28.02.2015. godine u iznosu od 96.048,13 kn, sveukupno 160.063,74 kn sa kamatom od 29.391,27 kn.

Daljim postupkom nadzora je utvrđeno da je žalitelj u razdoblju od 2.07.2015. do 13.10.2015 iskazao pretporez u iznosu od 5.186.008,85 kn po ulaznim računima /127 računa/ dobavljača o Stip Services d.o.o., Sesvete za fakturiranu merkantiilnu robu: ječam, pšenica, suncokret, soja zrno. Žalitelju je ječam od 83.600,00 kg fakturiralo društvo Stip Services d.o.o.. Društvu Stip Service d.o.o. je ječam od 83.600,00 kg, fakturiralo društvo Presvjetla j.d.o.o., društvu Presvjetla je taj ječam od 83.600,00 kg fakturiralo društvo ANKH d.o.o.

Društvo ANKH d.o.o. za potrebe nadzora nije predložilo nikakvu dokumentaciju-dokaz o nabavi i porijeklu robe (u vidu ulaznih računa dobavljača, primke, skladištenje dobara i prijevoznike dokumentacije), a koju je fakturiralo društvu Presvjetla j.d.o.o., uz izlazne račune (ukupno 183 računa), nije dostavilo nikakav dokaz o isporuci dobara navedenih na istim računima (u vidu otpremnice, dokumentacije o prijevozu), slijedom čega je nadzorom utvrđeno da isporuke ječma po tim računima uključujući i po računu broj 27, društvu Presvjetla j.d.o.o., nisu obavljene. Vezanim poreznim nadzorima kod tih je društava utvrđeno da sudjeluju u poreznim prijevarama.

Društvo ANKH d.o.o. je 30.11.2015 sukladno odredbama čl. 165. st.6. t.l. i čl. 186. st.5. Pravilnika o PDV-u brisano iz registra obveznika PDV-a te mu je ukinut PDV identifikacijski broj. Društvo je brisano iz sudskog registra dana 6.10.2016.

Društvo PRESVJETLA j.d.o.o., je dana 31.10.2015. god brisano iz registra poreznih obveznika te iz sudskog registra dana 15.9.2017. Društvo Stip Services d.o.o. je dana 4.12.2015. brisano iz sustava PDV te je dana 2.12.2016. brisano iz sudskog registra.

Porezni je nadzor, temeljem predloženih priloga Slavonija Županje uz ulazni račun br. 131/posll/l (podaci iskazani u tablicama 7 i 11 Zapisnika), temeljem očitovanja djelatnika poreznog obveznika i priloga uz očitovanje te dokumentacije i očitovanja prikupljenih vezanim nadzorima kao i temeljem informacija iz obavljenih poreznih nadzora, a pogotovo kod dobavljača Stip Services d.o.o., utvrdio da je Stip Services sam dijelom organizirao prijevoz žitarica, a dijelom su žitarice otpremane po nalogu kupca Slavonija Županja d.d. koji je upućivao prijevoznike na određene poljoprivredne proizvođače, što upućuje da su otkupljivali žitarice direktno i koristili Stip Services d.o.o. kao „tampon društvo“, radi izdavanja računa sa obračunatim porezom na dodanu vrijednost, budući da porez na dodanu vrijednost kao pretporez ne bi mogli odbiti od individualnih poljoprivrednih proizvođača koji nisu u sustavu PDV-a. Slavonija Županja je preko svog djelatnika D. Markovinović, organizirala cjelokupnu nabavku ječma, pronašla je prijevoznika, istom dala dispoziciju sa mjestom utovara u Gundincima, kod poljoprivrednog proizvođača Agro Kadić d.o.o. u čijem objektu je, prema navodima prijevoznika, ječam utovaren. Kod otkupnog mjesta bio je predstavnik poreznog obveznika Stip Services d.o.o., koji je ispisao otpremnicu sa svojim nazivom kao isporučitelj ječma.

Na temelju utvrđenog činjeničnog stanja i obavljenim nadzorima u društvima ANKH d.o.o., PRESVJETLA j.d.o.o., i STIP SERVICES d.o.o., nesporno je utvrđeno da je došlo do prijevarami utaja PDV-a u Republici Hrvatskoj te da je transakcija poreznog obveznika Slavonija Županja d.d., Županja povezana s prijevarami utajama pa je žalitelju osporeno pravo na odbitak pretporeza.

Slijedom toga, utvrđeno je da je Stip Services d.o.o. izdavanjem računa bio samo „tampon društvo“ između poljoprivrednih proizvođača i društava i Slavonije Županja d.d., a temeljem kojih je žalitelj neopravdano koristio pravo na pretporez u ukupnom iznosu od 1.187.011,84 kn.

Na temelju utvrđenog činjeničnog stanja i obavljenim poreznim nadzorima kod društava Presvjetla j.d.o.o., Berberović j.d.o.o. i Stip Services d.o.o., utvrđeno je da je došlo do prijevarami utaja PDV-a u Republici Hrvatskoj te da su transakcije poreznog obveznika Slavonija Županja d.d.

povezane s prijevornim utajama. Slijedom navedenog u postupku nadzora, žalitelju je osporeno pravo na odbitak pretporeza u iznosu od 1.187.011,84 kn po ulaznim računima dobavljača Stip Services d.o.o.

Nadalje je utvrđeno daje žalitelj temeljem 5 ulaznih računa dobavljača Stip Services d.o.o. u 2015. godini, ukupne vrijednosti računa od 1.233.142,16 kn, iskazao nabavu 400.562 kg SUNCOKRETA te odbitak pretporeza od 246.628,43 kn, a u prilogu računa nema nikakve dokumentacije, na računima nije iskazan datum isporuke soje i računi nisu potpisani od odgovorne osobe Tomislava Šikića, već od Josipa Jelavića, iako je isti bio odgovorna osoba društva do 31.07.2015.

Žalitelj je u razdoblju 1.01.-31.12.2015. g., iskazao zaprimanje ukupno 5 ulaznih računa dobavljača Stip Services d.o.o., po kojima je iskazao odbitak pretporeza u iznosu od 246.628,43 kn, a temeljem otpremne dokumentacije i izjava prijevoznika vidljivo je da porezni obveznik Stip Services d.o.o. nije nabavljao robu od navedenih dobavljača, već je izdavao račune za otpremu robe koju je organizirala Slavonija Županja d.d., koja je za utovar i istovar robe putem svog djelatnika davala direktne upute. Stip Services d.o.o. je poslužilo kao "tampon društvo" između poljoprivrednih proizvođača i poreznog obveznika Slavonija Županja d.d. temeljem čijih ulaznih računa je žalitelj neopravdano koristio pravo na pretporez ukupno u iznosu od 246.628,43 kn.

Nadalje, nadzorom je utvrđeno da je Slavonija Županja d.d. temeljem 17 računa dobavljača Stip Services d.o.o. u 2015. g. iskazala nabavu 13.218.470 kg PŠENICE te u PDV obrascima odbitak pretporeza u ukupnom iznosu od 3.733.140,58 kn, gdje je utvrđeno da sve račune dobavljača Stip Services d.o.o. potpisuje Josip Jelavić, iako je u razdoblju 1.08.2015. do 13.10.2015. direktor društva Tomislav Šikić.

Također, neupisivanjem datuma isporuke na ulaznim računima, a prilaganjem popratne dokumentacije o isporuci pšenice različitih datuma od datuma ulaznog računa dobavljača, nadzorom je utvrđeno da računi dobavljača Stip Services d.o.o., po kojima je iskazana nabava 13.218.470 kg pšenice, nisu u skladu s odredbama čl. 79. Zakona o PDV-u te sukladno odredbama čl. 60. st.1 t.b Zakona o PDV-u i ne predstavljaju vjerodostojnu knjigovodstvenu ispravu za odbitak pretporeza.

Obavljenim poreznim nadzorima kod društava PRESVJETLA j.d.o.o., BERBEROVIĆ j.d.o.o., i STIP SERVICES d.o.o., Viškovci utvrđeno je da društva Berberović j.d.o.o. i Presvjetla j.d.o.o. nemaju dokaze da su pšenicu nabavljali i posjedovali, a ispostavljali su račune, da su u 2015. g. društva Berberović j.d.o.o. i Presvjetla j.d.o.o. izdali poreznom obvezniku Stip Services d.o.o. 38 računa za pšenicu u količini 13.168.170,00 kg, vrijednosti 14.748.225,00 kn i sa iskazanim PDV-om u iznosu od 3.687.056,00 kn. Stip Services d.o.o., je fakturiranu pšenicu od društava Berberović j.d.o.o. i Presvjetla j.d.o.o. fakturirao poreznim obveznicima: Slavonija Županja d.d., Ameropa žitni terminal d.o.o. i Manira d.o.o.

Nadzorom je utvrđeno da je žalitelj, zajedno sa Stip Services d.o.o., organizirao nabavu pšenice, davao upute za mjesta otkupa, da su djelatnici Stip Services d.o.o. na utovarnim mjestima, na kojima se išlo po nalogima Slavonija Županje, prijevoznicima davali upute što pisati na teretnim listovima pod pošiljateljem ili im ostavljali svoje otpremnice za tovarenu pšenicu, da je Stip Services d.o.o. imao samo fiktivne ulazne račune za pšenicu koju robu nije imao te da je pšenica prikupljana na različitim utovarnim mjestima i vožena i vagana u Županji, na vagi Slavonija Županje, a da nije jasno podrijetlo robe koja se prikupljala po privatnim dvorištima, po njivama, u dvorištima poduzeća koja negiraju poslovnu suradnju sa Stip Services d.o.o., odnosno, temeljem prikupljenih podataka nije jasno tko je pšenicu isporučio, da li su isporučitelji porezni obveznici koji nisu izdali račune za

isporučenu pšenicu i koji nisu evidentirali isporuku u svojoj poslovnoj dokumentaciji ili su stvarni isporučitelji mali proizvođači, OPG-i koji moguće da i nisu u sustavu PDV-a.

Nadzorom kod Stip Services d.o.o. utvrđeno je da isti nema dokumentaciju koja je uobičajena u poslovnoj praksi u svezi nabave i isporuke robe (prijemne i otpremne dokumente iz koje se može utvrditi datum isporuke, mjesto sa kojeg je roba isporučena, odredišno mjesto, vrstu i reg. oznaku prijevoznih sredstava na temelju kojih se može utvrditi tko je obavio prijevoz, paritet za određivanje organizatora prijevoza i dr.), društvo nema vlastiti niti unajmljeni skladišni prostor, a niti je po primljenim računima evidentirao promet roba u tranzitu nego je u financijskom i robnom knjigovodstvu formalno evidentirao robu temeljem fiktivnih računa naprijed navedenih dobavljača.

Stip Services d.o.o. je izdavao račune kupcima za žitarice, a između ostalog i poreznom obvezniku Slavonija Županja d.d. U postupku nadzora utvrđeno je daje Stip Services izdavao račune za žitarice poljoprivrednih proizvođača koji nisu u sustavu PDV-a ili poljoprivrednih proizvođača koji jesu u sustavu PDV-a, ali obvezu obračuna i plaćanja PDV-a su htjeli zaobići bez izdavanja računa i vidljivog novčanog tijeka.

Također, isti porezni obveznik je izdavao kupcima otpremnice kod isporuke merkantilne robe (žitarica), bez izdavanja otkupnog bloka poljoprivrednicima, bez evidentiranja novčanog tijeka sa istima, umjesto toga, evidentirao je fiktivne račune od poslovno povezanih društava koji nisu prijavljivali i platili obvezu PDV-a, a tako neplaćeni PDV iskazivao je kao pretporez. Istovremeno, Stip Services d.o.o. je dijelom organizirao otpremu robe uz neznatnu razliku u cijeni i za robu je izdavao račune kupcima. Takvim radnjama svjesno je nezakonito koristio pravo na odbitak pretporeza po fiktivnim računima, po kojima nije prijavljen i plaćen PDV, a sve u cilju smanjenja porezne obveze koju bi u cijelosti morao platiti da je evidentirao otkupne blokove poljoprivrednih proizvođača koji nisu u sustavu PDV-a i na taj način je aktivno sudjelovao u poreznoj prijevari jer je u poreznim prijavama iskazivao pretporez po fiktivnim računima.

Stip Services d.o.o. izdavao je račune kupcima sa obračunatim PDV-om, kupcu Slavonija Županja za ječam, soju, suncokret i pšenicu, manjim dijelom je Stip Services organizirao prijevoz, a većim dijelom su žitarice otpremane po nalogu Slavonija Županje, koja je upućivala prijevoznike na određene poljoprivredne proizvođače, što upućuje na činjenicu da su otkupljivali žitarice direktno i koristili poreznog obveznika Stip Services d.o.o. kao "tampon društvo" radi izdavanja računa sa obračunatim PDV-om koji ne bi mogli odbiti od poljoprivrednih proizvođača jer isti nisu u sustavu PDV-a.

Dobavljač Stip Services d.o.o., u svom skladištu nije imao robu koju je evidentirao kao zaprimljenu temeljem fiktivnih računa svojih dobavljača, prijevarnih društava. Roba prema kupcu Slavonija Županja d.d. nije vožena iz skladišta dobavljača Stip Services d.o.o., ona je otkupljivana gotovinom na licu mjesta, na njivama i u dvorištima poljoprivrednih proizvođača koji za isto nisu izdavali račune kupcu Stip Services d.o.o. sa iskazanim PDV-om, potrebnim za odbitak pretporeza budući je Stip Services d.o.o. za isto imao fiktivne račune dobavljača sa iskazanim PDV-om.

Nadzorom je utvrđeno da je dogovaran otkup merkantilne robe od poljoprivrednih proizvođača, daje roba odmah plaćana i vožena u Slavonija Županju, da Stip Services za istu robu poljoprivrednim proizvođačima kod otkupa nije izdavao dokumente o otkupu (otkupne blokove), da je Slavonija Županja d.d. na svojim dokumentima (otkupnim blokovima) navodila društva, poljoprivredne proizvođače kod kojih se vezanim nadzorima nije utvrdilo da su prodavali robu društvima Slavonija Županja d.d. i Stip Services d.o.o..

Pozivom na presude Europskog suda pravde pod brojem C-439/04, C-440/04, koji je 06. srpnja 2006. godine donio presudu u predmetu Kittel i Recolta Recyclling, žalitelju se ne priznaje pravo na odbitak pretporeza po ulaznim računima za pšenicu dobavljača Stip Services d.o.o. u ukupnom iznosu od 2.295.640,58 kn.

I u ponovljenom postupku porezno tijelo utvrđuje da je žalitelj u 2015. godini vršio isporuke dobara unutar EU, a gdje nije ispunio potrebne uvjete za oslobođenje poreza na dodanu vrijednost u smislu članka 41. stavak 1. točke a) Zakona o porezu na dodanu vrijednost, te je utvrđena obveza poreza na dodanu vrijednost po izlaznim računima za isporuku soje slovenskom kupcu MS KLJUČAROVCI d.o.o., Križevci broj 78-1-1, 79-1-1, 80-1-1, 81-1-1, 151-1-1, 152-1-1 i 176-1-1. Odnosno porezno tijelo utvrđuje da sporna roba nije stvarno otpremljena kupcu, a iz razloga detaljno opisanih u obrazloženju rješenja.

Daljim nadzorom utvrđeno je da je žalitelj u nadziranom razdoblju iskazao pretporez u iznosu od 5.186.008,85 kn po 127 ulaznih računa dobavljača Stip Services d.o.o., Sesvete a za robu u vrsti ječam, pšenica, suncokret, soja zrno.

Žalitelju je ječam od 83.600,00 kg fakturiralo društvo Stip Services d.o.o. kojem društvu fakturiralo isti ječam društvo Presvjetla j.d.o.o., kojem društvu je taj ječam fakturiralo društvo ANKH d.o.o, odnosno došlo je do izdavanja računa u nizu za istu robu.

Kako je već navedeno, društvo ANKH d.o.o. za potrebe nadzora nije predložilo nikakvu dokumentaciju, dokaz o nabavi i porijeklu robe, a koju je fakturiralo društvu Presvjetla j.d.o.o., uz izlazne račune (ukupno 183 računa), nije dostavilo nikakav dokaz o isporuci dobara navedenih na istim računima (u vidu otpremnice, dokumentacije o prijevozu), slijedom čega je nadzorom utvrđeno da isporuke ječma po tim računima uključujući i po računu broj 27, društvu Presvjetla j.d.o.o., nisu obavljene. Vezanim poreznim nadzorima kod tih je društava utvrđeno da sudjeluju u poreznim prijevarama.

Društvo ANKH d.o.o. je 30.11.2015 sukladno odredbama čl. 165. st.6. t.l. i čl. 186. st.5. Pravilnika o PDV-u brisano iz registra obveznika PDV-a te mu je ukinut PDV identifikacijski broj te je brisano iz sudskog registra dana 06.10.2016., a društvo PRESVJETLA j.d.o.o., je dana 31.10.2015. god brisano iz registra poreznih obveznika te iz sudskog registra dana 15.09.2017. Društvo Stip Services d.o.o. je dana 04.12.2015. brisano iz sustava PDV, a dana 02.12.2016. brisano je iz sudskog registra.

Također, vezanim poreznim nadzorima kod tih je društava utvrđeno da sudjeluju u poreznim prijevarama.

S obzirom da nije bilo stvarne isporuke dobara od dobavljača Stip Services d.o.o. sukladno članku 57. stavku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost osporeno je pravo na pretporez po ulaznom računu broj 131/posl1/1 od 02.07.2015. godine u iznosu od 19.228,00 kn.

Daljim nadzorom je utvrđeno da je porezni obveznik iskazao pretporez u iznosu od 592.011,84 kn po četiri ulazna računa dobavljača Stip Services d.o.o., a za nabavu 2.021.646 kg soje merkantilne. Uvidom u poslovnu dokumentaciju te poreznim nadzorima kod društava PRESVJETLA j.d.o.o., BERBEROVIĆ j.d.o.o., Stip Services d.o.o. i pisanog očitovanja Domagoja Markovinović utvrđeno je da dobavljač Stip Services d.o.o. nije imao na skladištu spornu soju nego je naknadno organizirao i dogovarao nabavu robe od nepoznatih proizvođača izvan sustava PDV ili sustava PDV-a ali bez izdavanja računa, te je sukladno članku 57. stavku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost osporeno

pravo na pretporez po ulaznim računima dobavljača Stip Services d.o.o. za nabavu 2.021.646 kg soje merkantilne u iznosu od 1.187.011,84 kn.

Daljim nadzorom je utvrđeno da je porezni obveznik temeljem 5 ulaznih računa dobavljača Stip Services d.o.o. u 2015. godini, ukupne vrijednosti računa od 1.233.142,16 kn, iskazao nabavu 400.562 kg SUNCOKRETA uz odbitak pretporeza od 246.628,43 kn, gdje u prilogu računa nema nikakve dokumentacije. Nadalje je utvrđeno da dobavljač Stip Services d.o.o. nije imao takvu robu na skladištu, a da je istom društvu ulazne račune za suncokret izdalo fiktivno društvo BERBEROVIĆ j.d.o.o. odnosno utvrđeno je da stvarne isporuke dobara nije bilo od izdavatelja računa na kojem se temelji pretporez te je sukladno članku 57. stavku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost osporeno pravo na pretporez po ulaznim računima dobavljača Stip Services d.o.o. u iznosu od 246.628,43 kn.

Daljim nadzorom je utvrđeno da je porezni obveznik temeljem 17 računa dobavljača Stip Services d.o.o. u 2015. g. iskazao nabavu 13.218.470 kg PŠENICE te u PDV obrascima iskazao odbitak pretporeza u ukupnom iznosu od 3.733.140,58 kn. Pregledom poslovne dokumentacije i vezanim nadzorima porezno tijelo je utvrdilo da je riječ o robi za koju se ne može utvrditi proizvođača i porijeklo iste, odnosno da je odbitak pretporeza izvršen temeljem formalne činjenice da je primljen račun sa iskazanim porezom na dodanu vrijednost od drugog poreznog obveznika, te je sukladno članku 57. stavku 2. Zakona o porezu na dodanu vrijednost osporeno pravo na pretporez po ulaznim računima za nabavu pšenice od dobavljača Stip Services d.o.o. u iznosu od 2.295.640,58 kn, dok je priznat i potvrđen pretporez po ulaznim računima broj 186/pos11/1 od 04.08.2015 i broj 192/pos11/1 od 06.08.2015. godine u iznosu od 1.437.500,00 kn.

Vezano uz žalbene navode žalitelja, isti nisu osnovani.

Kako je već navedeno ovdje je riječ o ponovljenom postupku u kojem je poništeno prethodno prvostupanjsko rješenje iz razloga što je iskazan stav da je sporno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na isporuke prema ino primatelju MS KLJUČAREVCI kao i tuzemnom dobavljaču Stip Services d.o.o.

U predmetnom prvostupanjskom rješenju koje je doneseno u ponovljenom postupku porezno tijelo je u ovom dijelu prihvatilo i uvažilo iskazani stav drugostupanjskog tijela.

Nadalje, u ponovljenom postupku prvostupanjsko tijelo je utvrdilo obvezu poreza na dodanu vrijednost za 2015. godinu između ostaloga i na temelju utvrđenja da je porezni obveznik primio samo formalne ulazne račune, te da nije bilo stvarne isporuke dobara od poreznog obveznika koji je izdao račune žalitelju. Porezno tijelo temelji svoja utvrđenja na analizi poslovne dokumentacije te provjeri podataka kod drugih poreznih obveznika kao i izvršenim vezanim poreznim nadzorima, a što je sve detaljno opisano u obrazloženju prvostupanjskog rješenja.

U ovom dijelu utvrđenja porezne obveze žalitelj nije iskazao specificirane žalbene navode, te se u ovom dijelu smatra da je porezna obveza valjana i zakonsko utvrđena, sve sukladno danom obrazloženju u prvostupanjskom rješenju, a što se temelji isključivo na iskazanim i prikupljenim podacima u dokumentaciji.

Prvostupanjsko tijelo je detaljno i opširno opisalo razloge koji upućuju na osporavanje odbitka pretporeza i utvrđenja obveze poreza na dodanu vrijednost, gdje je za svakog spornog dobavljača opisalo zatečenu poslovnu dokumentaciju, tijek poslovnih događaja, sponost događanja kao i razloge koji su doveli do osporavanja prava na odbitak pretporeza.

Dakle, iz vrlo opširnog zapisnika o nadzoru i prvostupanjskog rješenja proizlazi da je žalitelj u predmetnim poslovnim transakcijama u nadziranom razdoblju nije mogao dokazati stvarni prijem robe od izdavatelja računa.

S obzirom na u nadzoru utvrđene činjenice, postojale su prijevarne radnje, odnosno nestajući trgovci, te da je osporeni pretporez iz transakcije bio povezan s prijevarnom radnjom. Pri tome je utvrđeno da žalitelj nije poduzimao razumne procjene rizika (provjera vjerodostojnosti poslovnih partnera), trguje rizičnim dobrima sa sudionicima prijevanih radnji sa PDV-om, kojima se ukida PDV broj te ne postoje dokazi o porijeklu merkantilne robe koja je fakturirana te stoga proizlazi da je morao znati da je povezan s prijevarnim radnjama, ali je to izbjegavao svojim nečinjenjem.

U svezi dobavljača žalitelja utvrđene su iste činjenice, odnosno utvrđene su brojne nepravilnosti, manjkavosti i nedosljednosti u poslovanju i odnosi sa odgovornim sobama nestajućih trgovačkih društava su utvrđene i u vezi ostalih prijevanih društava, djelomično radi nedostatne dokumentacije i pogrešnih podataka iz iste, a djelomično radi utvrđenih drugih okolnosti, a što je sve detaljno izneseno u pobijanom rješenju što ovo tijelo neće radi obima činjeničnog stanja ponavljati.

Prema odredbi članka 88. OPZ-a u poreznom postupku porezno tijelo snosi teret dokaza za činjenice koje utemeljuju porez (točka 1.), a porezni obveznik za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez (točka 2.).

Oporezivanje i plaćanje poreza na dodanu vrijednost regulirano je Zakonom o porezu na dodanu vrijednost ('Narodne novine', br. 73/13, 148/13 i 143/14 Rješenje USRH 99/13, 153/13, u daljnjem tekstu: Zakon), a podzakonski Pravilnikom o porezu na dodanu vrijednost.

Člankom 57. stavak 1. Zakona propisano je da pravo na odbitak PDV-a (pretporeza) nastaje u trenutku kada nastaje obveza obračuna PDV-a koji se može odbiti. Stavkom 2. propisano je da porezni obveznik može odbiti pretporez u skladu s odredbama članka 58., 59., 60., 61. i 62. ovoga Zakona.

Člankom 60. Zakona propisano je da porezni obveznik može odbiti pretporez za isporuku dobara ili usluga, ako su ispunjeni propisani uvjeti. Mjerodavnim propisima jasno su definirani uvjeti pod kojima poduzetnici imaju pravo na odbitak pretporeza, a što proizlazi iz odredbe članka 60. Zakona.

Prema tome, za odbitak pretporeza moraju biti kumulativno ispunjeni svi propisani uvjeti i pretporez se ne može odbiti ukoliko ma koji od navedenih uvjeta nije ispunjen.

Žalitelj za svoje tvrdnje nema podlogu u vjerodostojnoj dokumentaciji i dokazima o poslovnim transakcijama, a što je sve vrlo opširno izneseno i obrazloženo u prvostupanjskom rješenju kako je već gore navedeno.

Ovo tijelo je u potpunosti slaže sa zaključcima prvostupanjskog tijela te iz cjelokupno utvrđenog i vrlo detaljnog opisanog činjeničnog stanja proizlazi da iz postupanja odgovorne osobe žalitelja, poslovnih i drugih odnosa sa nekima od odgovornih osoba prijevanih društava, koje nemaju dugu povijest poslovanja niti imovine i sve ostalo što je utvrđeno, proizlazi da je žalitelj znao i trebao znati s kakvim društvima posluje.

Rješenje je obrazloženo sukladno članku 98. Općeg poreznog zakona, a izreka rješenja je sukladna članku 98. stavak 4. istoga Zakona. Dakle, netočna je tvrdnja da obrazloženje rješenja ne

sadrži činjenice i razloge na kojima se temelji utvrđenje prvostupanskog tijela, odnosno na kojima se temelji porezna obveza budući su utvrđene činjenice navedene po točkama u obrazloženju prvostupanskog rješenja. Isto tako prvostupansko tijelo je kroz obrazloženje odgovorilo na navode iz prigovora na Zapisnik o poreznom nadzoru te navelo razloge neusvajanja prigovora kako je to propisano člankom 126. stavak 5. Općeg poreznog zakona.

Nadalje, potrebno je ukazati na odredbu članka 88. Općeg poreznog zakona kojom je propisano da u poreznom postupku teret dokaza za činjenice koje utemeljuju porez snosi porezno tijelo, dok teret dokaza činjenica koje umanjuju ili ukidaju porez snosi porezni obveznik. Ovdje također valja ukazati i na odredbe članka 68. i 71. Općeg poreznog zakona, prema kojima je porezni obveznik dužan prijaviti sve činjenice bitne za utvrđivanje njegove porezne obveze (članak 68. stavak 1. OPZ-a), tijekom poreznog postupka sudjelovati u utvrđivanju činjeničnog stanja u odnosu na njegovu oporezivu djelatnost i imovinu, pružanjem potrebnih dokaza, uz korištenje svih pravnih i stvarnih mogućnosti koje mu stoje na raspolaganju i razrješavanju svih nejasnih pitanja (članak 71. OPZ-a). Porezno tijelo koristi sva dokazna sredstva potrebna za utvrđivanje činjenica bitnih za utvrđivanje činjenica bitnih za oporezivanje, a kod koga će provesti porezni nadzor ili vezani porezni nadzor odlučuje porezno tijelo.

Slijedom svega navedenoga, a utvrđenoga u poreznom nadzoru te opširno i detaljno opisanog činjeničnog stanja jasno proizlazi da je činjenično stanje točno i potpuno utvrđeno.

Osim toga, odredbe članka 6. stavka 1. i 2. Općeg poreznog zakona utemeljuju načela zakonitosti i načelo materijalne istine u poreznom postupku. Ostvarivanje načela zakonitosti u poreznom postupku znači da je tijelo koje rješava određenu poreznu-upravnu stvar dužno u svemu se pridržavati materijalnih propisa koje primjenjuje u rješavanju upravne stvari te propisa kojima je reguliran postupak rješavanja određene upravne-porezne stvari. To se odnosi kako na sve radnje tako i na cjelokupan rad tijela na rješavanju upravne-porezne stvari.

Načelo materijalne istine logičan je slijed zakonite provedbe poreznog postupka i obvezuje porezno tijelo da utvrdi sve činjenice bitne za donošenje odluke, dakle i one koje idu u prilog poreznom obvezniku, što međutim ne isključuje primjenu pravila o teretu dokazivanja ustanovljenog odredbom članka 88. Općeg poreznog zakona.

Imajući na umu citirane odredbe Općeg poreznog zakona proizlazi da je na poreznom tijelu bio teret dokaza činjenica koje predstavljaju pretpostavku za postupanje u smislu odredbi Zakona o porezu na dodanu vrijednost kako je sve obrazloženo, uz navođenje razloga, a u obrazloženju prvostupanskog rješenja.

Slijedom navedenoga, a sukladno odredbama Zakona o porezu na dodanu vrijednost, utvrđeni su manje obračunati iznosi poreznih obveza.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno u provedenom je postupku, postupajući sukladno članku 9. Općeg poreznog zakona, potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo, a nisu povrijeđena ni pravila postupka. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja donijete je rješenje kojim su utvrđene obveze plaćanja poreza na dodanu vrijednost te kamata.

Kako je prvostupansko tijelo u osporavanom rješenju detaljno obrazložilo činjenično stanje to je sa obrazloženjem suglasno i ovo tijelo te ga prihvaća u cijelosti kao svoje sukladno odredbama članka 120. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku.

Razmatrajući sve provedeno u postupku, sadržaj spisa predmeta upravnog postupka, priložene isprave te odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost proizlazi da je prvostupanjsko tijelo u cijelosti i pravilno utvrdilo relevantno činjenično stanje na koje je pravilno primijenilo materijalne propise, bez povreda postupka na štetu žalitelja, čime se žalba ukazuje neosnovanom.

Na temelju izloženog i propisa članka 116. st. 1. Zakona o upravnom postupku riješeno je kao u izreci.

Upravna pristojba po tarifnom broju 3. Tarife upravnih pristojbi uz Zakon o upravnim pristojbama naplaćena je i poništena.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Osijeku, Trg Ante Starčevića 7/II, Osijek, u roku 30 dana od dana prijema rješenja.

Dostaviti:

1. Ministarstvo financija - Porezna uprava – Područni ured Vukovar, uz povrat spisa i dva primjerka rješenja s tim da označeni primjerak, uruči žalitelju
2. Pismohrana, ovdje

Naziv i oznaka pošiljke:

Djelo - 112

Klasa: 0711-471-02/20-01/428
0711-471-02/17-01/420
Broj priloga: 513-01-21-2

Na adresu primaoca:

Slavomir Zuparic d.d.
Zuparic Slavomir d.d.

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA POSEBNA UPRAVA
Područni ured Vukovar
513-07-16

AR
RF 83234 1 III

HODAC

DOSTAVNICA

Potvrđujem da sam danas

21.06.2021.

(Upisati dan, mjesec i godinu primika)

primio označenu pošiljku

UDOMOVNOPOSREDOVANJE

(Potpis primaoca)

(Potpis dostavljača)

1. Kako dana _____ u _____ sati
primaocu nije zatečen na mjestu dostave, primaocu je
ostavljena obavijest o tome da će sljedeća dostava biti izvršena
dana _____ između _____ sati
te da u naznačeno vrijeme bude na mjestu dostave radi
uručenja pošiljke.

Dana _____

(Potpis dostavljača)

2. Ni nakon ostavljene obavijesti primaocu nije zatečen
mjestu dostave te je na mjestu dostave primaocu ostavljena
obavijest o neuspjeloj dostavi, vraćanju pošiljke na adresu
posljalatelja te pravnim posljedicama neuspjele dostave.

Dana _____

(Potpis primaoca)